

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Nicolaev Ghenadie
Toma Nadejda
Moraru Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de condamnat, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Răbdău Iurie Petru, născut la XXX,
originar și domiciliat XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 04.05.2016 – 29.06.2016;*
2. *Instanța de apel: 25.07.2016 – 13.10.2016;*
3. *Instanța de recurs: 15.12.2016 – 21.03.2017.*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iunie 2011, Răbdău Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 14 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei, calculându-se din 20 iunie 2011, cu includerea termenului aflării în stare de arest din 23 noiembrie 2010 până la 20 iunie 2011.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2011, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpat și de avocatul său, Bucicov Sergiu, cu menținerea sentinței.

3. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 mai 2012, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Răbdău Iurie și de avocatul său, Bucicov Sergiu, cu menținerea hotărârilor atacate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 aprilie 2013, s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnat și avocatul său, Bucicov S., ca fiind vădit neîntemeiat.

5. La data de 04 mai 2016, condamnatul Răbdău Iurie a înaintat în instanța de judecată o cerere în care a solicitat deschiderea procedurii de revizuire reieșind din prevederile pct. 2 lit. d) al Hotărârii Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale art. 186 Cod de procedură penală, nr.7g/2016 din 23 februarie 2016, mandatul de arest se eliberează pentru un termen de până la 30 de zile. Fiecare prelungire a duratei arestării preventive nu poate depăși 30 de zile, atât la etapa urmăririi penale, cât și la etapa judecării cauzei.

A indicat că la etapa urmăririi penale și la etapa examinării cauzei în instanța de judecată s-a aflat în arest preventiv de la 23.11.2010 până la 21.12.2011, mai mult de 12 luni, potrivit prevederilor art. 189 alin. (9) Cod de procedură penală, din care de la 20.06.2011 până la 21.12.2011, mai mult de 6 luni fără mandat de arestare, contrar prevederilor art. 186 alin. (11) Cod de procedură penală, termenul de arestare a fost prelungit o singură dată cu 90 de zile în conformitate cu prevederile art. 186 alin. (5) Cod de procedură penală, contrar prevederilor art. 25 alin. (4) din Constituție.

Totodată, a menționat, că temei de deschidere a procedurii de revizuire este faptul că în perioada de la 23.11.2010 până la 30.11.2010 (7 zile) a fost deținut în Izolatorul de urmărire penală al MAI, contrar prevederilor art. 175 alin. (9) și art. 303 alin. (1) din Codul de executare.

6. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 iunie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea condamnatului Răbdău Iurie, privind deschiderea procedurii de revizuire a sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iunie 2011.

7. În motivarea soluției, prima instanță a indicat, că Răbdău Iurie a fost deținut în Izolatorul de detenție provizorie în conformitate cu legislația și actele normative în vigoare. Mai mult, acest argument invocat de revizuent, nu constituie temei pentru acceptarea cererii de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal, deoarece nu întrunește exigențele legislației în vigoare, nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală.

8. Încheierea a fost atacată cu apel de către condamnat, care a invocat încălcarea drepturilor sale procesuale, iar instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de el în cererea de revizuire înaintată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 a fost admis apelul, din alte motive, casată încheierea și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost respinsă ca nefondată cererea condamnatului Răbdău Iurie, privind revizuirea sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iunie 2011.

10. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut, că prima instanță, judecând cererea de revizuire a sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20.06.2011, prin care Răbdău Iurie a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 14 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, depusă de condamnat, eronat a emis actul judecătoresc în formă de încheiere judecătorească, făcând trimitere la prevederile art. 342 Cod de procedură penală și nu în formă de sentință.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat, că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de revizuire înaintată de condamnat, însă prin prisma prevederilor art. 462 alin. (4), 460 alin. (6/1) Cod de procedură penală, în cazul respingerii cererii de revizuire, urma să adopte actul judecătoresc în formă de sentință, care potrivit prevederilor art. 465 Cod de procedură penală, se atacă cu apel.

Referitor la motivele invocate în cererea de revizuire de către condamnat, instanța de apel a relevat că, din materialele cauzei penale reiese, că Răbdău Iurie a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166, 167 Cod de procedură penală, la 23.11.2010, ora 16.20 și prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26.11.2010 în privința acestuia a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 de zile cu calcularea termenului din 23.11.2010, ora 16.20.

Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22.12.2010, în privința lui Răbdău Iurie a fost prelungit termenul arestării preventive cu 30 de zile, până la 21.01.2011, ora 17.00.

Ulterior, potrivit încheierilor Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20.01.2011 și 13.04.2011, a fost prelungit termenul arestării preventive în privința lui Răbdău Iurie cu 90 de zile, până la 21.04.2011, ora 17.00, și respectiv, de la 20.07.2011, ora 17.00.

Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20.06.2011, Răbdău Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 14 ani închisoare, cu menținerea stării de arest, cu calcularea termenului executării pedepsei de la 20 iunie 2011 cu includerea în aceste termen perioada aflării sub arest preventiv de la 23 noiembrie 2010 până la 20 iunie 2011, sentință, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.12.2011, cu calcularea termenului executării pedepsei de la 21.12.2011, cu includerea în termen perioada arestării preventive de la 23.11.2010 până la 21.12.2011.

Potrivit informației prezentate de administrația Penitenciarului nr. 9, Pruncul DIP MJ, conform dosarului personal al condamnatului Răbdău Iurie, acesta a fost reținut la 23.11.2010, iar la 03.12.2010 a fost transferat în Penitenciarul nr. 13, Chișinău.

Astfel, legislația în vigoare prevede că revizuirea poate fi cerută în cazurile în care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii

aplicată în cauza respectivă, însă, la caz, instanța de apel a considerat, că declararea neconstituționalității prevederilor legislației procesuale penale în vigoare la momentul examinării cauzei și care se referă la termenul în limitele căruia instanța de judecată poate dispune prelungirea deținerii persoanei în arest preventiv, nu afectează în careva mod soluția adoptată de către instanțele de judecată asupra culpabilității persoanei recunoscute vinovate de comiterea infracțiunii și termenului de pedeapsă stabilit, deoarece Hotărârea Curții Constituționale nr. 7g/2016 din 23.02.2016 nu se referă în careva mod la noțiunea de infracțiune, gradul prejudiciabil al infracțiunii, la răspunderea penală, componența de infracțiune, la noțiunea și scopul pedepsei penale, calificarea infracțiunii, obiectul protejat prin norma penală aplicată la caz sau la procedura de administrare și apreciere a probelor.

Prin urmare, instanța de apel a subliniat, că adoptarea hotărârii menționate nu poate servi drept temei pentru admiterea cererii înaintate de condamnat, cu dispunerea revizuirii actelor de condamnare adoptate în privința lui.

Totodată, instanța de apel a accentuat, că existența unei hotărâri a Curții Constituționale, prin care s-a constatat neconstituționalitatea prevederilor alin. (3), (5), (8) și (9) ale art. 186 Cod de procedură penală, nu este suficientă, în sine, din perspectiva condițiilor impuse de art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, să ducă la revizuirea hotărârii de condamnare, fiind necesară stabilirea faptului, că la caz continuă să se producă „consecințele grave ale încălcării” și acestea să nu poată fi remediate în alt fel decât pe calea revizuirii.

În acest sens instanța de apel a indicat, că în speță nu sunt întrunite aceste condiții, în situația în care, ulterior pronunțării actelor de condamnare, a fost adoptată Hotărârea Curții Constituționale, prin care s-au declarat neconstituționale unele prevederi din legislația procesuală, care reglementează durata termenului arestării preventive, urmând a fi menționat și faptul că în prezent condamnatul este plasat în detenție pentru executarea pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a relevat, că alegațiile condamnatului sunt neîntemeiate, deoarece sentința de condamnare a fost pronunțată la 20.06.2011, iar detenția ulterioară corespunde prevederilor art. 5 § 1 lit. a) CtEDO.

Referitor la argumentul revizuentului, că de la 23.11.2010 până la 03.12.2010 (7 zile) a fost deținut în Izolatorul de urmărire penală al MAI, fiind menționate prevederile art. 175 alin. (9), 303 alin. (1) din Codul de executare, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, deoarece ultimul a fost deținut în izolator în conformitate cu legislația și actele normative în vigoare. Mai mult, acest argument nu poate constitui temei pentru acceptarea cererii de revizuire a procesului penal, deoarece nu întrunește exigențele legislației procesuale penale în vigoare.

11. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către condamnat, solicitând casarea acestora, cu deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal, invocând faptul, că instanța de apel a interpretat în defavoarea

sa prevederile art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură, considerând că acestea pot fi aplicabile.

În opinia recurentului, neconstituționalitatea prevederilor art. 186 Cod de procedură penală se răsfrâng și asupra sa, iar o altă opinie în acest sens îl supune discriminării.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel corect a menținut concluzia primei instanțe privind respingea cererii de revizuire înaintată de condamnatul Răbdău Iurie, fiind casată doar prin prisma prevederilor art. 462 alin. (4), 460 alin. (6/1) Cod de procedură penală, adică, în cazul respingerii cererii de revizuire, instanța de fond urma să adopte actul judecătoresc sub formă de sentință, care, potrivit prevederilor art. 465 Cod de procedură penală, se atacă cu apel, și nicidecum sub formă de încheiere judecătorească, potrivit art. 342 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs conchide că, instanța de apel la judecarea apelului declarat de condamnat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de condamnatul Răbdău Iurie Petru se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnatul **Răbdău Iurie Petru** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **13 aprilie 2017**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Moraru Petru